

FIDELITAT A TOTA PROVA

pel JOSEP M. ARAGONÈS

Amb la lectura evangèlica d'avui es clou l'anomenat sermó o discurs de missió que vam començar a llegir el diumenge onzè de durant l'any. Després que Jesús ha donat les seves consignes als apòstols —els *enviats*—, que hauran de sofrir persecució, el Mestre diu als seus deixebles com cal que els apòstols siguin fidels a ell per damunt de tot. Amb aquesta darrera declaració es tanca la part del discurs dedicada al *martiri* que l'apòstol, a imitació del Mestre, haurà d'aguantar en el compliment de la seva missió. Així comencem avui la lectura de l'evangeli.

Són expressions d'una remarcable duresa, aquestes. El resum d'aquests versets és que per a l'apòstol, res ni ningú no l'ha de poder separar de l'amor a Jesucrist i del compliment de la missió que aquest li ha encomanat. «Qui estima el pare o la mare més que a mi no és bo per a venir amb mi; qui estima els fills o les filles més que a mi no és bo per a venir amb mi». Abans ha dit que la seva irrupció en la vida i en la història dels homes serà moltes vegades causa de contradicció i de discòrdia familiar. Ara es manifesta gelós de l'amor dels seus apòstols en la línia de la gelosia del Jahvè de l'Antic Testament, que no admetia cap déu per damunt ni fora d'ell. I no és pas que Jesús esmeni la plana del quart precepte del decàleg: «Honraràs pare i mare».

Ell no ha vingut a suprimir ni a corregir la Llei, sinó a portar-la a la seva perfecció total. Per seguir la seva obra en el món, els exigeix fidelitat a tota prova. És manifestació de la importància i urgència del Regne per damunt de tot. El deixeble no pot fer servir l'amor com a excusa per a no seguir Jesús en la missió confiada, sinó que ha de ser un autèntic home lliure i entregat del tot a la tasca pel Regne de Déu i mostrar-s'hi. Ni l'instint de conservació ni la defensa de la pròpia vida no ha de ser obstacle al treball missioner. «Els qui vulguin guardar la vida (temporal) en poder seu la perdran, però els qui per causa meva l'hauran perduda la retrobaran». Es tracta de situar les realitats en la seva justa jerarquia de valors: el *jo* salvat per Jesucrist és infinitament superior al simple *jo* natural i pecador. A l'horitzó del vertader apòstol de Jesucrist hi ha sempre el martiri —el testimoniatge radical de la seva fidelitat a Jesús—, martiri algunes vegades cruent, i d'altres, la majoria de vegades, martiri de lliurar la vida en silenci i en el compliment del deure, la missió encomanada per Crist. Creu, en definitiva. «Qui no pren la seva creu i m'acompanya no és bo per a venir amb mi».